

holbe sig. Man kunde rigtignok tænke sig, at denne $\frac{1}{2}$ kunde forandres til $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{8}$, men jeg mener dog, at vi endelig maae bevare os for denne Slags Finantsbrøker.

Jeg skal tillade mig at gaae over til Endringsforslaget under Nr. 19; den Paragraph, som her foreslaaes, kan have Noget for sig, idet den støtter sig til § 8, men der er dog flere Bemærkninger, som paatrænge sig ved at gjenlese den, som jeg vil tillade mig at anføre for det ærede Thing. Jeg vil ikke tale om det uheldige Udtryk: „Kjæltorvet i Kjøbenhavn“; thi det vil være vanskeligt at kunne sige, hvor Kjæltorvet ligger i Kjøbenhavn. Jeg veed godt, at dette Udtryk er skrevet ud af Loven af 1857, og der er det fuldkommen i sin Orden, at Udtrykket „Kjæltorv“ bruges, idet der tales om alle Kjøbstæder i Kongeriget; men i Kjøbenhavn er det ganske anderledes. Det vilde vel være i sin Orden, om man betegnede det Punkt, hvorpaa det kom an, men dog ikke kaldte det Kjæltorvet, hvilket jeg holder mig overbevist om, at de fleste Skatteborgere her i Byen ville være ubekjendte med. Naar der staaer i Slutningen af Paragraphen, at Indkomstskatten skal beregnes efter Indtægten af Næringen, hvilket iøvrigt er ekstraordinært og kan have meget imod sig, da vil jeg i denne Henseende henholde mig til, hvad den ærede Indenrigsminister udtalte. Man vil see ved at kaste Blikkene paa de sidste Linier af den under Nr. 19 foreslaaede nye Paragraph, at den ikke praktisk er til at gennemføre; det hedder nemlig, „at det skal stee i Henhold til Forskrifterne i denne Lov“, — men naar nu en saadan Mand boer i Brøndshøj eller, for at tage et nærmere Punkt, paa den anden Side af Frederiksberg, vil jeg spørge, hvorledes han skal blive inddraget derunder? Det maa stee ifølge Paragraph 11 under de paagjældende Qvarterer, og altsaa af Rigningscommissionen der, men da der ingen Rigningscommission er paa Frederiksberg og ingen kan være der efter Affattelsen af Forslaget under Nr. 19, maa der altsaa gøres en væsentlig Forandring i denne Henseende. Man vil maastee sige, at det let kan afhjælpes ved en Tilføining til tredje Behandling om, at Rigningen skal foretages af det nærmeste Qvarter; dette kan man

vel gjøre, men jeg vil dog tillade mig at for-mene, at der vil møde Vanskeligheder i denne Henseende. Efter § 11 har Rigningscommissionen at paaligne Skatterne for hvert Qvarter, og det kan maastee ogsaa være ganske rigtigt, at Paaligningen stcer af selve Medborgerne, ialtsald af Folk, der nogenlunde ere istand til at see, hvorledes det staaer til med en Mandes Skatteevne; men jeg maa dog spørge, hvorledes de Mænd, der ere i Rigningscommissionen for et af Byens Qvarterer, ville være istand til til at have en begrundet Mening om en Mandes Næring, der boer i Frederiksberg? Jeg tvivler om, at de kunne have det, især fordi jeg er overbevist om, hvilket ogsaa er fremhævet fra andre Sider, at der vil møde stor Vanskelighed ved at erholde Oplysninger udenfor Kjøbenhavn, navnlig fordi der bestandig er Uvillighed til at komme de Forlangender imøde, der stilles fra andre Communer, og hvorfor er der det? — man maa ikke dømme saa ubilligt, at der ikke skulde kunne findes en Undskyldning i saa Henseende — det er, fordi vi have fraveget det Grundprincip, at man skal blive ved at skatte og skylde paa det Sted, man boer, og den Bestemmelse, hvorved man kommer til at skatte og skylde til Autoriteter eller Myndigheder udenfor det Sted, hvor man boer, har derfor sin store Vanskelighed. Jeg seer meget godt, hvorledes Hans Majestæts Regjering er kommen til denne Tanke om dette Princip; det fremgaaer naturligtvis af Næringsloven, hvorefter der under visse Omstændigheder skal erlægges Betaling til de nærmeste Kjøbstæder for Udtagelsen af Borgerstab, navnlig med Hensyn til Haandværkere, som nedsette sig under en Miil fra vedkommende Kjøbstad, og altsaa ogsaa fra Kjøbenhavn, og tillige skal der erlægges Næringskat af Samme; forsaavidt de boe indtil $\frac{1}{4}$ Miil fra Byen. Jeg veed ikke, om det har været hensigtsmæssigt, at man i 1857 har sat det anførte Princip tilside; men man kunde ikke godt gjøre det anderledes; thi det vilde have frembudt overordentlige Vanskeligheder ved Sagens Afgjørelse; men paa det nærværende Standpunkt troer jeg, at det kan have sin Interesse at see, hvad denne Bestatning udenfor Byen efter Næringsloven har havt at sige, og hvad den